

Kupem z r. 1628 přešel statek Strážnický do rukou cizího pána; byl to Fr. Magno, jenž svým hrdinstvím v kruté seči na Bílé Hoře značně přispěl ku porážce stavů českých, zničiv křídlo Moravanů, vedené Šlikem a Thurnem a stal se předním miláčkem krále Ferdinanda II. V rodě Magnisů zůstává statek doposud.

R. 1622 stal se mladý František Magno již plukovníkem, r. 1623 byl zvláště doporučen Marketě, královně české a uherské, r. 1626 přidělena mu kompanie 500 arkabuzírníků¹⁾ na koni, r. 1626 jmenován dvorským vojenským radou.

Rod jeho zván Magno neb po latinsku Magnus, pocházel sice z Vlachs (dle Chr. d'Elverta ze Švédska), ale jednotliví členové žili již dříve v zemích rakouských, konajice důležité služby u dvora císařského. Jan Petr Magno byl tělesným lékařem císařským, Hanuš Jakub svobodný pán Magno, jenž koupil na Moravě statky Moravec a Mitrov, byl J. M. C. radou a nejvyšším dědičným poštmistrem na Moravě;²⁾ r. 1643 byl Štěpán Magni opatem Želivským a j. Náš František Magno byl synem Konstantina de Magno, (který r. 1609 byl již mrtev, zanechav několik nedospělých dětí). Nejstarší jeho syn Jan Baptista Magnus i na místě bratří a sester svých mladších nedilných, let nemajících pohnal r. 1609 pány Zigmunda a Frydrycha, bratří vlastních, svobodné pány z Tyffenpachu a na Drnholci ze 7000 tol., „že jest nebožtík pan Kryštof svobodný pán z Tyffenpachu, otec jejich sumu 7000 tol. Konstantinovi Magnusovi, otcí našemu, náležitou z komory J. M. císařské dvorské vyzdvihl a k sobě přijal, práva k tomu nemaje“ a r. 1612 týž Jan Baptista Magnus, J. M. arciknížete Karla Rakouského komorník, i na místě Rudolfa, Filipa a Františka, bratří, a Hortensie, sestry vlastní, Magnusův a nedilných, pohnal Rudolfa svobodného pána z Tyffenpachu (Brn. Půh. z r. 1609, list 10., a z r. 1612, list 65.).

Ku konci této statě podáváme jména úředníků na panství Strážnickém, jižto se vyskytují na listinách za pánů z Žerotína a na Strážnici:³⁾

¹⁾ Byli ozbrojeni ručnicemi háky opatřenými.

²⁾ Na sněmě olomuckém zasedal mezi pány r. 1628 a 1629 a tohoto roku také náš p. František „z Magno“ na Žlebích a Blansku.

³⁾ Uvádíme je proto, že většinou to byli vladkové českomoravští.

Obr. 56.
Znak pánů z Žerotína.